

[Økonomiministeren.]

åbningstalen som i finansministerens udtalelse ved finanslovens fremsættelse. I begge tilfælde blev der over for erhvervslevet understreget de hensyn, der ud fra nødvendigheden af en samordning af de økonomiske kræfter burde tages. De ekstraordinære foranstaltninger, der blev vedtaget her i tinget i fjor, tjente det samme formål: at nå frem til større økonomisk balance, for så vidt staten øver direkte indflydelse derpå.

Jeg synes, at den økonomiske udvikling siden har vist, at bestræbelserne ikke har været forgæves, så sandt som vi i betydelig grad har nærmet os en stabilisering, som desværre nu i nogen grad brydes af et forhold, der er kommet til os udefra, og som regeringen ingen indflydelse har på, nemlig den beklagelige prisnedgang for enkelte af landbrugets store eksportartikler.

Jeg skal til det, jeg nu har sagt, føje, at der i den forløbne tid af regeringens økonomiske sekretariat, også over for offentligheden, er givet så saglige og nøgterne oplysninger og redegørelser som overhovedet muligt, således at der herhjemme er givet en upartisk vurdering af den økonomiske udvikling, som kan være vejledende både for erhvervslevet og for statsstyret.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg skal naturligvis ikke komme med bemærkninger til forslaget om folkekirkens lønninger som helhed — det behandles jo under ét med de andre lovforslag — men der er fremkommet nogle ganske få bemærkninger til mig direkte, som jeg gerne vil besvare.

Især gjorde det ærede medlem hr. Holger Eriksen indtryk på mig, da han ligefrem måtte gribe til sin bibelhistorie for at give udtryk for sin ængstelse, for jeg har indtryk af, at så er den gruelig gal! Derfor vil jeg meget gerne trøste ham, men inden jeg trøster ham, vil jeg sige, at det ærede medlem opererer med et mærkeligt begreb, som han kalder et retfærdigt menighedsråd. I kirkeministeriet er vi mere realitetsbetonede; vi ved, at fra tidernes morgen var der i arken rene og urene dyr, så vi holder os kun til kategorien menighedsråd. Det vil jeg ønske det ærede medlem fremdeles også vil gøre.

Det ærede medlem kom med den ind-

vending, at der kunne være noget betænkeligt ved, at man i et almindeligt lønningsudvalg behandlede spørgsmål, der tangerede principielle kirkelige emner. Sagen er da også den, at denne specielle ændring i § 42 — det er § 7 i den lov, som gjaldt uden for København og Frederiksberg — gennem et par måneder er blevet behandlet i et særligt udvalg, som har været nedsat her i tinget med den lille lovændring og et par andre småændringer for øje; men af praktiske grunde har jeg med udvalgets tilslutning, efter at vi har drøftet denne formulering — og det kan jeg sige til det ærede medlem hr. Heick med det samme — overflyttet ændringerne til det samlede lovforslag.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede medlem hr. Heick, at jeg har selv været opmærksom på, at når der står „mindst 2 menighedsråd“, behøver det ikke at gå uden for et pastorat. Jeg har netop overvejet en ændring, så man eventuelt kunne sige „mindst to menighedsråd for sogne- eller kirke-distrikter i området, henhørende under hver sit pastorat“ eller noget lignende; men hvis man finder frem til en ny formulering, kunne det måske være rigtigt at lade sagen gå tilbage til det udvalg, der sidder endnu, så det kunne kigge på denne ene formulering.

Ellers har jeg ikke noget på hjerte. Min opmærksomhed er blevet henledt på de særegne problemer omkring præsternes tjenestebolig og deres lønninger, og det skal jeg huske.

Det ærede medlem hr. Baagø var noget betænkelig ved, at præsterne blev lønnet ens, når arbejdet fordeler sig så forskelligt, som det gør. Der er også noget, der hedder arbejdsregulativer, og jeg betragter den forbedring, præsterne får derved, at de ikke skal føle løntrykket ud over de forflyttelsesvanskeligheder, som de har, fordi de kun forflyttes, hvor de indstilles af menighedsrådet, som så væsentlig, at det andet problem kommer helt i baggrunden. En absolut gennemført rationel lovgivning kan jo nu engang ikke gives, og jeg tror, at dette er et meget stort fremskridt.

Henry Christensen: Det er af debatten fremgået, at der om en række af de store afgørende principielle fremskridt, der indeholdes i de forslag, vi behandler, også her i tinget, som der var grund til at for-